

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: راب گولند- عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست استرالیا
برگردان از: آمادور نویدی
فرستنده: فرید پرواز
۲۹ نومبر ۲۰۱۴

بازگشت دوباره فاشیسم

فاشیسم، بدرستی «آخرین چاره سرمایه داری در حال زوال خوانده شده است»، که به طور فعال در کشورهای مختلفی در سراسر جهان پرورش داده شده است. حتی کشورهای بیشتری در حالی که نمای دمکراسی بورژوازی را حفظ می کنند، قوانینی اجراء می کنند که حقوق دمکراتیک ابتدائی را انکار می کنند. این روزها این عمل معمولاً در زیر لوای «مبارزه با تهدید تروریست» (این که خود «تهدید» که ابداع شده است، از طرف رسانه های خبری سرمایه داری که شرکت کنندگان مشتاقی در تمام این تمرین هستند نادیده گرفته شده است) .

هیچ جایی آشکارتر از اوکراین به فاشیسم (و ارادل و اوباش فاشیسم) توسل نشده (چنانچه رهبری پسا شوروی در کشورهای بالتیک از نازی های زمان جنگ ستایش کرده و مقبره های یادبود آنها را ساخته اند – در همان حال بناهای یادبود جنگی تاریخی شوروی را چندین سال است که نابود می کنند).

انتخابات ماه گذشته در اوکراین، قابل پیش بینی بود که دولت هوادار ناتو و اتحادیه اروپا که توسط کودتای میدان در اوایل سال (۲۵) فیروزی ۲۰۱۴- م (گماشته شد به قدرت بر می گردد، در فضای ارباب و ترور انجام گرفت. تقریباً نیمی از رأی دهندگان در خانه ماندند. برای تقویت توهم دمکراسی فراگیر، نیم میلیون خارجه نشین از ۷۳ کشور به عنوان واجد شرایط برای رأی تعیین شده بودند، اما اکثر آنها حتی زحمت ثبت نام را هم به خود ندادند.

در نظر سنجی که در اوکراین انجام گرفت طبق گفته رهبر حزب کمونیست اوکراین، پیتر سیمونینکو راستگرایان در جو «ارباب کامل» نه فقط کنترل انحصار کامل بر رسانه ها را داشتند، بلکه با استفاده از باندهای هوادار فاشیست به لحاظ فزیزیکی مانع از شرکت مبارزات انتخاباتی چپ ها شدند.

ایوان ملنیکوف، معاون رهبر حزب کمونیست فدراسیون روسیه (ک پی آر اف) گفت: «انتخابات صرفاً ائتلاف «نارنجی» را با ائتلاف «قهوه ای» یکی از «سیاستگذاران نازی و روس هراس» جایگزین کرده است». سناتور روسی آندری کیشاس گفت: «خود اوکراینی ها نمی توانند نقض حقوق بشر را در آخرین مبارزه پارلمانی ندیده بگیرند. اینها شامل ممنوعیت از آزادی بیان، حمله به کاندیداهای مخالف، خشونت توده ئی در قالب به اصطلاح «تجمعات مردمی»، حتی اوباشان بدنام در کنار نیروهای سیاسی طرفدار فاشیست بودند».

آن همه نقض های انتخاباتی جلو دسته ای را که در کیف نمایش را برگزار می کند نگرفت که ظاهراً با هیچ حس کنایه ای، اعلام کنند، که انتخابات «طلیعه ای در عصر جدید دمکراسی» خواهد بود. آنها همچنین نتیجه انتخابات را به عنوان تضمین یک «آینده واقعی اروپائی» برای کشور ستایش کردند، علی رغم این واقعیت که آنها با قطع روابط اقتصادی خود به روسیه آینده اوکراین را به ریاضت اقتصادی و کاهش وحشیانه مشاغل و خدمات اجتماعی محکوم کرده اند. آینده اوکراین به همان سرنوشت شوم و ظالمانه دیگر «شرکای کوچک» اتحادیه اروپا مانند یونان، اسپانیا و پرتغال منجر خواهد شد.

حملات مرگبار بر (و «ناپدید شدن») افراد مترقی روس زبان در بخش شرقی اوکراین منجر به مناطقی شد که اکنون به عنوان نوواروسیا (روسیه جدید- م) شناخته شده که شبه نظامیان جهت دفاع از خود را تأسیس کرده اند و پرسنل نظامی رژیم کیف را بیرون می اندازند. کیف سپس به جمهوری های خلقی خود اعلام در شرق اوکراین حمله کرد، هزاران نفر را در بمبارانهای هوایی و توپخانه ای خانه ها در شهر و روستاها کشت. یکبار دیگر، شبه نظامیان ضد فاشیست می بایست از منطقه دفاع کنند و ارتش کیف را بیرون بیندازند.

آنها (جمهوریهای خلقی و میلیشاهای ضد فاشیست - م) توسط تعداد زیادی از جدانشدگان از ارتش اوکراین (هزاران نفر از فراریان ارتش اوکراین به روسیه پناهنده شده اند) حمایت شدند.

از قضا، زمانی که نئونازی های کیف در حال جشن «پیروزی» انتخابات بودند مصادف با ۷۰ مین سالگرد آزادسازی اوکراین از اشغال هواداران هیتلر بود. اپریل گذشته، پارلمان روسیه، دومای دولت، لایحه ای را تصویب کرد که تا پنج سال زندان برای انکار حقایق محاکمات نورنبرگ از جنایتکاران جنگی نازی، تلاش برای بازسازی نازیسم، یا توزیع اطلاعات غلط درباره اعمال اتحاد جماهیر شوروی و متحدانش در طول جنگ جهانی دوم ارائه می دهد، دارد.

ویکتور شاپینوف، یکی از اعضای سابق چپ سکتاریست حزب کارگران کمونیست روسیه (آر کی آر پی) و بنیانگذار اتحادیه تشکیلات مارکسیستی بوروتبا (مبارزه/ستیز)، اظهار نظر کرد که: «نیروهائی که توسط میدان بیدار شده اند برای همه جامعه خیلی مخرب و خطرناک هستند. ما با فاشیسم قرن ۲۱ رو در رو هستیم. این نه به خاطر این که آنها تصاویر [همکار نازی اوکراینی زمان جنگ] استپایان باندیرا را دارند یا برای این که مانند کلون های المان نازی می گویند «اوکراین در مورد همه چیز» (اوکراین متحد ما در همه چیز است - م).

«ماهیت فاشیسم اینست که این قدرت مستقیم دولت سرمایه داری بزرگ است که از برخی حمایت توده ئی طبقه متوسط و دیگر گروه ها با خشونت برای نابودی هر مخالف سیاسی استفاده می کند. این است ماهیت فاشیسم».

شاپینوف منتقد رهبری حزب کمونیست اوکراین (کی پی یو) است و می گوید: «همیشه در پارلمان به دنبال ائتلاف با هر کدام از احزاب سرمایه داری بود که قویترین بود. هنوز بسیار زیادی از مردم در غرب این را نمی دانند، اما قبل از اتحاد با حزب مناطق [ویکتور رئیس جمهور مخلوع] یاکونوویچ آنها شرکای حزب یولیا تیموشینکو [سیاستمدار ارتجاعی مرتبط با «انقلاب نارنجی» سال ۲۰۰۴ و امروز بخشی از کودتای نظامی] بودند.

«این یک موقعیت بی پرنسبیتی توسط رهبری حزب کمونیست اوکراین بود و برای ما به این معنی است که ما نمی توانستیم فقط جناح چپ حزب کمونیست باشیم».

در منتهی درجه دیگر از مبارزه علیه فاشیسم در اوکراین، مورد خرده فروش سوئیسی میگروس است، که به دلایلی که آشکار نکرده، فکر کرد به موقع بود که مغازه های قهوه فروشی و رستورانهای اوکراین را با طیف وسیعی از فنجان کرم رنگ به تصاویر آدلف هیتلر و همکار ایتالیایی او بینیتو موسولینی منقش سازد! یک روزنامه خبری المانی زبان اقدام فروش فوق العاده را افشاء کرد، خبرنگار زمانی که در حال لذت بردن از خوردن فنجان قهوه در بادن بود درباره «وحشت» خود در مقابله با صورت هیتلر می نویسد.

احتمالاً سر و صدا و داد و بیداد حاصل، آنچیزی نبود که خرده فروش سوئیسی میگروس توقع داشت (آدم شگفت زده می شود مگر آنها انتظار دیگری داشتند). در هر حال، آنها برای چیزی که روابط عمومی مردم آن را «حادثه نابخشودنی» می خوانند عذرخواهی نمودند و حدود ۲۰۰۰ فنجان کرم رنگ را که می بایست به قهوه خانه ها و مغازه های مختلف بروند جمع آوری و جایگزین ساختند.

جای خوشحالیست بدانیم که تصاویر رهبران سابق فاشیسم هنوز باعث تحریک نفرت انسانها در جهان می شود. اما تصاویر آنها، حتی بنای یادبود آنها، هنوز بی سر و صدا و «با احترام» در حال بنا در اوکراین، لتونی و جاهای دیگر است.

برگردانده شده از:

گاردین، ارگان حزب کمونیست استرالیا، شماره ۱۶۶۵، بخش فرهنگ و زندگی، صفحه ۱۰، ۱۹ نوامبر ۲۰۱۴

<http://www.cpa.org.au/guardian/2014/1665/15-culture.html>